

سرسختی در برابر ادعاهای بیهوده

پس از تحریف نام خلیج همیشه فارس و تغییر نام آن به "خلیج عربی" از سوی بسیاری از کشورهای عربی، در یک ادعای بیهوده دیگر، این کشورها سه جزیره ایرانی تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی را از آن خاک کشور امارات متحده عربی دانسته اند و ایران را در مورد این سه جزیره **اشغالگر** خوانده اند.

اخیراً و پس از تلاش آمریکا برای تضعیف سیاست خارجی جمهوری اسلامی، کشورهای عربی این موضوع را علنی تر بیان کرده اند، بطوریکه در بیانیه های پایانی نشست سران کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس در دوحه که با حضور آقای احمدی نژاد برگزار شد و نشست سران اتحادیه عرب در دمشق که با حضور آقای متکی وزیر امور خارجه کشورمان برگزار شد خواستار دست برداشتن ایران از اشغال این سه جزیره شدند. در بیانیه پایانی اجلاس سران اتحادیه عرب که هفده کشور عربی از جمله سوریه و عراق آنرا امضا کرده اند، آمده است: "ما ارتباطات کنونی بین امارات متحده عربی و جمهوری اسلامی ایران برای حل مسئله سه جزیره اماراتی تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی از طرق قانونی و شیوه های صلح آمیز را تشویق می کنیم، تا امارات متحده عربی بتواند مالکیت این جزایر را دوباره بدست آورد." پس از این اظهارات بی پایه و اساس کشورهای عربی، از سوی مردم گرامی کشورمان (بوسیله برگزاری تجمعات آرام) و مقامات دولتی (بوسیله مصاحبه های رسمی) به اعتراض هایی دست زده اند.

از زمان تأسیس کشور امارات متحده عربی تنها ۲۷ سال می گذرد در حالیکه ایران ۷۰۳۰ سال تاریخ مدون و مشخص دارد. اما به تازگی یک توهم پوچ در کشورهای عربی و ضعف سیاست خارجی دولت آقای احمدی نژاد (که به خارج شدن آقای متکی از کابینه دولت انجامید) باعث اینگونه رفتارهای گستاخانه شده است. این توهم پوچ **پان عربیسم** است که هویدا دست برخی از نیروهای فرا منطقه ای در آن دیده می شود. این مکتب یا ایدئولوژی که دست ساز عده ای برای از بین بردن کشورها و ملت هاست، بعد از اشغال فلسطین توسط اسرائیل، توسط اعراب افراطی کشورهای عربی منطقه تولید شد؛ ولی اکنون به جای پرداختن به مسئله نگران کننده درگیری اسرائیل و فلسطین و هموار ساختن جاده صلح و امنیت در منطقه، در پی تاریخ سازی برای کشورهای خود از راه تاختن بر تاریخ کهن ایرانی است.

اما شاید آنها نمی دانند که ما ایرانیان به سادگی از مرز رو بوم خود نمی گذریم، بارها و بارها زیر یوغ استعمارگران بوده ایم اما هیچگاه هویت ایرانی خود را از دست نداده ایم. ما ایرانیان چه کرد، فارس، لر، بلوچ، آذری، گیلکی، ترکمن و عرب، با هر نگرش سیاسی و ایدئولوژیکی، از هر طبقه ای و عضو هر گروه و جناحی که هستیم بر سر مرزهای کشور اهورایی مان با کسی معامله نمی کنیم و با کسی هم شوخی نداریم. با توجه به اهمیت بسیار زیاد موضوع، نیاز به تلاشهای بیشتری از سوی مردم، به ویژه دانشجویان آگاه و مسئولین در این زمینه احساس می شود.

تلاش برای نگهداری آثار باستانی ایران
آثار باستانی و تاریخی هر کشوری و هر منطقه ای، نمایانگر پیشینه مردم آن منطقه، نحوه زندگی آنان، باورهای آنان و بسیاری دیگر از جنبه های مهم زندگی بشری در گذشته است. پیچیدگی های زمان حال هر مردمی جدای از پیشینه آنان نیست؛ بعبارت دیگر راه حل پیچیدگی های زمان حاضر با پژوهش در زمان گذشته است که بر ما روشن می شود و می توانیم بر آن پیچیدگی های دشوار پیروز شویم.

آثار باستانی ما ایرانیان نشانگر پیشینه کهن و طلایی کشور ماست و به همین دلیل باید با توجه خاصی از این میراث نگهداری کنیم و سعی کنیم امانت دار خوبی در چشم آیندگان باشیم، همچنین هر اثر تاریخی ما به مانند شناسنامه ای است از ما، پیشینیان ما و آینده گان ما.

از جمله این آثار تاریخی است آتشگاه اصفهان، کلیساهای قدیمی محله های مسیحی نشین اصفهان و مساجد اسلامی مربوط به قرن های اولیه عرضه اسلام به جهانیان، که در سراسر استان پخش شده است. وجود یک اثر تاریخی خارج از محدوده اصفهان نباید مانع توجه برابر ما به آن اثر بشود.

آتشگاه اصفهان که گذشته ای سه هزار ساله دارد، امروز بدون هیچ گونه نگهدارنده ای و بازدارنده ای در معرض نابودی کامل است (از راه باران های مخرب، لرزه های ناشی از صداهای جاده ای که از کنار آن می گذرد و گزند افرادی که از اهمیت این بنا ناآگاهند). این بناها نمایانگر تمدن، یکتا پرستی و نوع دوستی ایرانیان در زمانهایی است که بسیاری از مردمان دیگر کشورها از داشتن این بهره های خدایی محروم بوده اند.

توجه به این آثار باستانی است که از رخ دادهایی مانند اشغالگر خواندن ایرانیان جلوگیری می کند. باشد که آگاهانه در پی نگهداری میراث گذشتگانمان باشیم و بوسیله آنها آینده را بسازیم.

